

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 28. marca 2017 [návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) – Spojené kráľovstvo]] – The Queen, na žiadosť: PJSC Rosneft Oil Company, predtým OJSC Rosneft Oil Company/Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

(Vec C-72/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika (SZBP) — Reštriktívne opatrenia s ohľadom na konanie Ruska, ktorým destabilizuje situáciu na Ukrajine — Ustanovenia rozhodnutia 2014/512/SZBP a nariadenia (EÚ) č. 833/2014 — Platnosť — Právomoc Súdneho dvora — Dohoda o partnerstve medzi EÚ a Ruskom — Povinnosť odôvodnenia — Zásady právnej istoty a určitosti uplatniteľných predpisov — Prístup na kapitálový trh — Finančná pomoc — Medzinárodné certifikáty, ktoré predstavujú cenné papiere (Global Depositary Receipts) — Ropné odvetvie — Žiadosť o výklad pojmov „bridlicový“ a „vody hlbšie ako 150 metrov“ — Neprípustnosť)

(2017/C 161/02)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: The Queen, na žiadosť: PJSC Rosneft Oil Company, predtým OJSC Rosneft Oil Company

Žalovaní: Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

Výrok rozsudku

1. Články 19, 24 a 40 ZEÚ, článok 275 ZFEÚ, ako aj článok 47 Charty základných práv Európskej únie sa majú vykladať v tom zmysle, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc rozhodnúť v prejudiciálnom konaní na základe článku 267 ZFEÚ o platnosti aktu prijatého na základe ustanovení týkajúcich sa spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky (SZBP), ako je rozhodnutie Rady 2014/512/SZBP z 31. júla 2014 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na konanie Ruska, ktorým destabilizuje situáciu na Ukrajine, zmenené a doplnené rozhodnutím Rady 2014/872/SZBP zo 4. decembra 2014, za predpokladu, že návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka buď dohľadu nad dodržiavaním článku 40 ZEÚ týmto rozhodnutím, alebo preskúmania zákonnosti reštriktívnych opatrení voči fyzickým alebo právnickým osobám.
2. Preskúmanie druhej otázky neodhalilo žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na platnosť článku 1 ods. 2 písm. b) až d), článku 1 ods. 3, článku 7 a prílohy III rozhodnutia 2014/512, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2014/872, alebo článkov 3 a 3a, článku 4 ods. 3 a 4, článku 5 ods. 2 písm. b) až d), článku 5 ods. 3 a článku 11, ako aj príloh II a VI nariadenia Rady (EÚ) č. 833/2014 z 31. júla 2014 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na konanie Ruska, ktorým destabilizuje situáciu na Ukrajine, zmeneného a doplneného nariadením Rady (EÚ) č. 1290/2014 zo 4. decembra 2014.

Zásady právnej istoty a určitosti uplatniteľných predpisov (*nulla poena sine lege certa*) sa majú vykladať v tom zmysle, že členskému štátu nebránia, aby uložil podľa článku 8 ods. 1 nariadenia č. 833/2014, zmeneného a doplneného nariadením č. 1290/2014, trestnoprávne sankcie, ktoré sa majú uplatniť v prípade porušenia ustanovení uvedeného nariadenia predtým, než Súdny dvor dostatočne objasní rozsah uvedených ustanovení a súvisiacich trestnoprávnych sankcií.

3. Výraz „finančná pomoc“ nachádzajúci sa v článku 4 ods. 3 písm. b) nariadenia č. 833/2014, zmeneného a doplneného nariadením č. 1290/2014, treba vykladať v tom zmysle, že nezahrňa spracovanie platieb ako také bankou alebo inou finančnou inštitúciou.

Článok 5 ods. 2 nariadenia č. 833/2014, zmeneného a doplneného nariadením č. 1290/2014, sa má vykladať v tom zmysle, že od 12. septembra 2014 zakazuje vydávanie globálnych vkladových potvrdení (*Global Depositary Receipts*) podľa zmluvy o vklade uzavretej s niektorým zo subjektov uvedených v prílohe VI nariadenia č. 833/2014, zmeneného a doplneného nariadením č. 1290/2014, vrátane prípadu, ak ide o akcie niektorého z týchto subjektov, ktoré boli vydané pred týmto dátumom.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 155, 11.5.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 29. marca 2017 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Darmstadt – Nemecko) – Furkan Tekdemir, za ktorého podľa zákona konajú Derya Tekdemir a Nedim Tekdemir/Kreis Bergstraße

(Vec C-652/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dohoda o pridružení medzi Európskou úniou a Tureckom — Rozhodnutie č. 1/80 — Článok 13 — Klauzula „standstill“ — Právo na pobyt rodinného príslušníka tureckého pracovníka, ktorý je súčasťou legálneho trhu práce v niektorom členskom štáte — Prípadná existencia naliehavého dôvodu všeobecného záujmu odôvodňujúceho nové obmedzenia — Účinné riadenie migračných tokov — Povinnosť štátnych príslušníkov tretích štátov mladších ako 16 rokov mať povolenie na pobyt — Proporcionalita)

(2017/C 161/03)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Darmstadt

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Furkan Tekdemir, za ktorého podľa zákona konajú Derya Tekdemir a Nedim Tekdemir

Žalovaný: Kreis Bergstraße

Výrok rozsudku

Článok 13 rozhodnutia asociačnej rady č. 1/80 z 19. septembra 1980 o rozvoji asociácie, pripojeného k dohode, ktorou sa zakladá pridruženie medzi Európskym hospodárskym spoločenstvom a Tureckom, ktorá bola podpísaná 12. septembra 1963 v Ankare Tureckou republikou na jednej strane a členskými štátmi EHS a Spoločenstva na druhej strane a ktorá bola uzavretá, schválená a potvrdená v mene Spoločenstva rozhodnutím Rady 64/732/EHS z 23. decembra 1963, sa má vykladať v tom zmysle, že cieľ účinného riadenia migračných tokov môže predstavovať naliehavý dôvod všeobecného záujmu umožňujúci opodstatnenie vnútroštátneho opatrenia prijatého po nadobudnutí účinnosti tohto rozhodnutia v dotknutom členskom štáte, ukladajúceho štátnym príslušníkom tretích štátov mladším ako 16 rokov povinnosť mať povolenie na pobyt na to, aby mohli vstúpiť do tohto členského štátu a zdržiavať sa v ňom.

Takéto opatrenie však nie je primerané vzhľadom na sledovaný cieľ, pokiaľ podrobnosti uplatňovania týkajúce sa detí, ako je žalobca vo veci samej, ktoré sú štátnymi príslušníkmi tretích štátov narodenými v dotknutom členskom štáte a ktorých jeden z rodičov je tureckým pracovníkom oprávnené sa zdržiavajúcim v tomto členskom štáte, idú nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie tohto cieľa.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 118, 4.4.2016.